

Bemærkninger til forslaget

Socialistisk Folkeparti genfremsætter sit forslag om kørekort til søs - duelighedsbevis - fordi antallet af fritidsbåde er stigende, og fordi farten for specielt motorbåde også er kraftigt forøget, men også fordi sejladserne foregår i farvande med hurtigfærger, der kan sejle op til 50 knob. Men først og fremmest fordi Socialistisk Folkeparti finder det naturligt, at sejlere er i besiddelse af kendskab til havets søvejsregler.

Debatten om duelighedsbevis er opstået på baggrund af mediernes omtale af stadig flere kollisioner mellem hurtige motorbåde og andre fritidsbåde, hvoraf to har medført dødsfald. Endvidere har der været omtale af flere redningsaktioner af fritidsfartøjer, hvis førere ikke havde været i stand til at oplyse bådens position til redningsmandskabet, til trods for at der var det nødvendige udstyr om bord. Med andre ord kunne en mindre »køreprøve« have udstyret sejlerne med den fornødne viden om bådenes udstyr og dermed forhindret en ulykke.

Behovet for duelighedsbevis og kendskab til færdselsreglerne til søs kom bl.a. til udtryk i en artikel i Politiken den 27. september 1997, der beskrev de mange faretruende situationer, der opstår ved byggeriet af Øresundsbroen.

Området er udmærket afmærket med bjøjer, der viser sejlerne, hvad der er arbejdsområde, og hvad der er sejlområde. Samtidig er der en VTS-overvågning, som prajer fritidssejlerne over VHF-radioen, hvis de kommer ind i arbejdsområdet. De sejlere, der prajes, respekterer imidlertid sjældent dette, men giver som svar til mandskabet på VTS-overvågningen, at »havet er frit« eller »rend og hop«.

I dag er det sådan, at enhver kan købe sig et lyst- eller fritidsfartøj uden den mindste form for forkundskaber om havet, søvejsregler eller lignende. Man må også gerne sejle fartøjet ud på havet, alene eller med hele familien, stadig uden kendskab til færdselsreglerne til søs.

Af den grund forekommer der årligt overordentlig faretruende situationer med grundstødninger og andre ulykker til følge under sejladser.

Færdselsreglerne til søs er oven i købet langt mere udviklede end de tilsvarende på land. Der er forskel på, hvem man skal vige for, afhængig af om vedkom-

mende sejler for motor eller sejl - eller begge dele samtidigt.

Landets forskellige sejlklubber yder et godt stykke oplysningsarbejde i sagens tjeneste, og man kan gennem sejlklubberne erhverve sig et duelighedsbevis. Men det kan man kun, hvis man har været på kursus og bestået en prøve, der beviser, at man har kendskab til søvejsregler, navigation, betjening af nødraketter samt praktisk sømandskab.

Problemet er, at mange mennesker ikke har den fornødne respekt for havet samt dets færdselsregler og ikke mener, at der kan opstå problemer. Denne holdning har desværre vist sig at kunne få katastrofale følger.

Det er af gode grunde en yndet fritidsforøjelse at leje en båd og bare sejle derudaf med venner og familie, og det gør man efter en meget nødtørfig instruktion alene i bådens tekniske betjening.

Mange fritidssejlere har oplevet situationer med andre sejlere, hvor der tydeligt var problemer med kendskabet til færdselsreglerne til søs.

Da Socialistisk Folkeparti i folketingsåret 1984-85 fremsatte dette forslag første gang (B 61), fik det en noget blandet modtagelse, jf. Folketingstidende 1984-85, forhandlingerne sp. 4092 og 4897, tillæg A sp. 2149 og tillæg B sp. 1437.

Argumenterne hos modstanderne handlede om hindring af den »menneskelige frihed« på havet, mens forslaget blev bakket op af redningsfolk, der kendte konsekvenserne af denne såkaldte frihed. De havde været kaldt ud til faretruende situationer på havet, som kunne have været forhindret af blot almindeligt kendskab til sømandskab.

I denne alvorlige sag skal man jo også gøre sig klart, at en faresituation på havet ikke kun udgør en fare for de forulykkede, men mindst lige så meget for redningsmandskabet. Redningsaktioner betales i øvrigt af skatteyderne.

Søfartsstyrelsens krav til sikkerheden til søs handler først og fremmest om sikkerheden på selve fartøjet. Her tænkes på gasblus, spritapparater m.v., der kan forårsage brande og eksplosioner og derved udgøre en fare for de ombordværende. Men Søfartssty-